

Vyjádření školitele k doktorskému studiu a k disertační práci Mgr. Pavly Jirkové.

Pavla Jirková po tři roky (2006-2009) studovala v interním doktorském studiu, dva roky (po složení SDZ) absolvovala ve studiu kombinovaném. Po odchodu z interního studia působila v 1. oddělení Národního archivu a na částečný úvazek (v rámci VZ) na FF UK, kde též konala výběrovou přednášku z historické demografie. Během studia plnila dobře všechny studijní povinnosti. Skládala zkoušky podle plánu, byla v trvalém kontaktu se školitelem a dobře využila i studijního pobytu na vídeňské univerzitě u prof. Markuse Cermana a na univerzitě v Cambridži u prof. Sh. Ogilvy k seznámení zejména s německojazyčnou a anglickou literaturou k problematice pojednávané v disertační práci. Za téma své disertace si zvolila testamentární praxi v Jihlavě v letech 1578-1624, jíž se věnovala i ve své diplomní práci vzniklé v semináři prof. J. Čechury. Testamentární praxi v pozdním středověku a raném novověku se u nás v posledních letech věnovalo několik autorů či spíše autorek, P. Jirková však zaměřila svou práci poněkud jinak než oni, tj. zejména k otázkám rodinných struktur, k charakteru testátorů, k otázkám historické demografie, zejména mortality, k sociotopografii. Některých otázek se u nás dotýká vůbec poprvé, v jiných případech potvrzuje praxi doloženou v jiných našich městech (např. mory-Kadaň). V rozsáhlé míře přitom využívá kvantifikace, své závěry však opírá i o kvalitativní analýzu pramene, tj. knihy testamentů města Jihlavy.

Na svůj úkol se Pavla Jirková připravila důkladným studiem rozsáhlého souboru naší i zahraniční literatury, jejíž přínos podrobně shrnuje v úvodech k jednotlivým oddílům i k práci jako celek a z níž čerpá cenné metodologické podněty. Prokazuje při tom schopnost kritického přístupu k této produkci, zaujímá vlastní stanoviska k diskusním otázkám a výsledky dosavadního bádání v nejednom případě koriguje. Její práce je přehledná, dobře strukturovaná, závěry uvážené a zdůvodněné. Větší část předkládané práce P. Jirková publikovala jako rozsáhlejší příspěvek ve Sborníku archivních prací, v předkládané práci jsou však jednotlivé partie této studie podstatně doplněny a prohloubeny, zejména větším přihlédnutím k zahraniční literatuře. Kromě této studie publikovala Pavla Jirková i další drobnější příspěvky v časopise Historická demografie. Domnívám se, že její disertační práce dobře dokládá autorčinu schopnost samostatné vědecké práce a že může být vhodným podkladem pro obhajobu směřující k získání titulu PhD.

V Praze 1. dubna 2011.

Prof. PhDr. Eduard Maur, CSc.